

Privesc din patul răvășit profilu-ți fin

Gabriel Cristea

Natura a-mpodobit un pin cu ivorii zăpezi;
Doar pașii lupilor flămânzi se cern tăcuți și suri;
Privesc din patul răvășit profilu-ți fin - pictezi,
c-obrazul supt și părul cârlionț pe ochi, păduri.

Pe pânza inului așterni nesomn - penel de zori -
și parcă, dezbrăcată,-mi pari sculptură de Rodin,
o danaidă-n marmură, crepuscul de fiori,
cu forme tari, reverberând frumosul trup elen.

În șemineu încă mai ard incandescenti stejari
și limbile de foc vulgar îți ling sălbatici nuri;
Înmuguresc pe-albastrul geam dragoni imaginari,
iar tu, iubito, peste piei de urs, pictezi păduri.